

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță în interesele părții vătămate Vornicescu (Vreme) Dorina prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Arsenii Ion Ștefan, născut la 13 octombrie 1951, originar din s. Ciuculeni, r-nul Hîncești și domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. M. Eminescu, nr. 58;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 18.04.2013 – 12.11.2013 (prima instanță)*
- 2. 02.06.2014 – 24.06.2014 (instanța de apel)*
- 3. 16.10.2014 – 12.11.2014 (instanța de recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12 noiembrie 2013, procesul penal de învinuire a lui *Arsenii Ion Ștefan* în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Vornicescu (Vreme) Dorina a fost lăsată fără soluționare.

2. Pentru a adopta sentința pronunțată, instanța de fond a constatat că, Arsenii Ion, deținînd în baza deciziei nr. 13 din 04.02.2005 a Consiliului or. Durlești funcția de viceprimar al or. Durlești, mun. Chișinău, avînd în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal, calitatea de persoană cu funcție de răspundere, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

La 04 octombrie 2005, acționând contrar prevederilor art. 1 al Primului Protocol adițional al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950; art. 46 din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994; art. 10 alin. (1), art. 16 ale Legii nr. 768-XVI din 02 februarie 2000 privind statutul alesului local care-l obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să fie demn de încrederea alegătorilor, să contribuie prin exemplu personal la consolidarea autorității publice locale pe care o reprezintă, onorarea obligațiilor civice, asigurarea ordinii publice și la respectarea legislației, în limitele competenței sale, să contribuie la realizarea prevederilor legilor și a altor acte normative, să protejeze dreptul la proprietate privată și prevederile art. 14 alin. (2) lit. s) al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, care stipulează că atribuirea sau schimbarea denumirilor de străzi este de competența consiliului local, acționând cu titlu oficial ca persoană care reprezintă administrația publică locală, cunoscând faptul înregistrării deja a dreptului de proprietate a terenului pentru construcții din str. Calea Unirii 10 a, or. Durlești de către Vreme Dorina, din numele primarului or. Durlești, mun. Chișinău a emis și semnat dispoziția cu nr. 314 „cu privire la modificarea adreselor poștale”, prin care în mod arbitrar a modificat adresele poștale ale unor bunuri imobile din orașul Durlești. Adresa poștală str. Vovințeni 10, în care era amplasat terenul pentru construcții asupra căruia nu era înregistrat careva drept de proprietate, a fost modificată cu adresa str. Calea Unirii 10 a, loc în care era amplasat terenul pentru construcții cu suprafața 0.0601 ha, cu numărul cadastral 0121500192, care din 24 septembrie 2003 aparținea proprietarului Vreme Dorina Valentin, fiind procurat la prețul de 1 200 dolari SUA. Ulterior, în continuarea acțiunilor sale criminale, din numele primarului a eliberat un certificat fără număr și dată pentru a fi prezentat la oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, în baza căruia la 01 decembrie 2005, după două luni de la emiterea dispoziției, Roșea Ivan Grigori, deținător al titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren amplasat pe str. Vovințeni 10, or. Durlești, mun. Chișinău, a devenit proprietarul terenului pentru construcții cu suprafața de 0.0601 ha, amplasat pe str. Calea Unirii 10, or. Durlești, pe care l-a înstrăinat la 17 august 2006. Astfel, Arsenii Ion a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor părții vătămate Vreme Dorina, exprimate prin privarea acesteia de dreptul său de proprietate privată asupra terenului pentru construcții cu suprafața 0.0601 ha, cu numărul cadastral 0121500192 din str. Calea Unirii 10 a, or. Durlești, mun. Chișinău.

3. Nefiind de a cord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *inculpatul Arsenii Ion*, care a solicitat repunerea apelului în termen, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, să fie dispusă achitarea sa de sub învinuirea de comitere a faptei incriminate. În motivarea apelului, inculpatul a menționat că, nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei la faza de urmărire penală, iar procurorul l-a impus să înainteze un demers instanței de judecată privind intervenirea termenului de prescripție, în baza căruia a și fost condamnat.

- *avocatul Boris Druță, reprezentantul părții vătămate Vornicescu (Vreme Dorina)*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu dispunerea admiterii acțiunii civile și a încasării prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 (un milion) lei.

În susținerea cerințelor înaintate, apelantul a menționat că, instanța de fond nu a întreprins nicio măsură concretă în vederea determinării daunelor materiale și morale, pe care le-a suportat partea vătămată pe perioada de timp cât a fost privată de dreptul său de proprietate (din 2005 pînă în prezent).

La fel, în viziunea apelantului, instanța de fond, la judecarea cauzei a avut o atitudine formală, superficială și neechidistantă, care a apărut în principiu, doar interesele inculpatului, dar nu și ale părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 24 iunie 2014 a fost respins apelul inculpatului, ca fiind tardiv, iar apelul avocatului Boris Druță a fost respins ca nefondat, iar sentința contestată a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că instanța de fond just și legal a ajuns la concluzia că în cauza dată a intervenit termenul prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut în norma de la art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, unde se stipulează că persoana se eliberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Totodată, în baza art. 16 Cod penal, infracțiunea incriminată inculpatului se clasifică drept una mai puțin gravă, iar potrivit învinuirii înaintate inculpatului Arsenii Ion, acesta a comis infracțiunea de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu la 05 octombrie 2005.

Referitor la apelul declarat de inculpat, instanța de apel a menționat că acesta a avut posibilitate reală de a declara apel în termen legal, întrucît a fost prezent la pronunțarea sentinței motivate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Boris Druță, reprezentantul părții vătămate Vornicescu (Vreme) Dorina, care a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești cu pronunțarea unei noi decizii prin care, inculpatul Arsenii Ion să fie obligat să achite prejudiciul material în mărime de 420 662 lei și prejudiciu moral în mărime de 1 000 000 lei în beneficiul părții vătămate Vornicescu (Vreme) Dorina, precum și toate cheltuielile de judecată suportate de către aceasta.

În recursul declarat, recurentul susține că instanța de apel, în decizia adoptată, nu a menționat nimic referitor la cerințele înaintate în cererea de apel față de inculpat cu privire la prejudiciul moral și material cauzat părții vătămate, astfel, fiind ignorate cu desăvîrșire motivele apelului.

La fel, recurentul nu este de acord cu atitudinea instanțelor de fond privind refuzul satisfacerii soluționării pretențiilor pecuniare ale părții vătămate, care au fost indicate desfășurat în cererea de apel.

În viziunea recurentului, deși partea vătămată în ședințele de judecată a administrate toate probele care vin să dovedească vinovăția inculpatului, instanța de apel a ignorat aceste probe, dînd explicații că partea vătămate poate intenta acțiune civilă împotriva inculpatului, într-un proces separat.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Lecturînd decizia instanței de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că aceasta este fondată și legală, just fiind menținută soluția instanței de fond, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește.

Astfel, instanțele de fond corect au constatat intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală în cauza dată, or, în baza rechizitoriului, fapta inculpatului a fost încadrată conform prevederilor 328 alin. (1) Cod penal, pentru care legiuitorul a prevăzut o pedeapsă maximă de 5 (cinci) ani, iar prin prisma prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea incriminată se încadrează în categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În continuare, din materialele dosarului, Colegiul penal reține că din momentul comiterii faptei incriminate –04 octombrie 2005 și pînă în momentul pronunțării sentinței –12 noiembrie 2013 s-a scurs un termen mai mare de 5 (cinci) ani, iar în raport cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal prescripția tragerii la răspundere penală expiră după 5 ani de la săvîrșirea unei *infracțiuni mai puțin grave*.

Ce ține de cerințele înaintate de către partea vătămată și reprezentantul acesteia, instanța de apel corect le-a explicat părților că asemenea chestiuni nu mai pot fi soluționate în cadrul aceluiași proces penal, în care a fost dispusă încetarea procesului penal, deoarece prevederile art. 225 alin. (4) Cod de procedură penală stabilesc expres că instanța de judecată lasă acțiunea civilă fără soluționare în procesul penal în cazul adoptării sentinței de încetare a urmăririi penale sau de achitare din motivul lipsei componenței infracțiunii, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal ajunge la concluzia că decizia instanței de apel corespunde prevederilor art. 414-419 Cod de procedură penală, și nu găsește nici un temei de a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, motiv din care va declara inadmisibil recursul declarat în sensul vizat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță în interesele părții vătămate Vornicescu (Vreme) Dorina împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014, în cauza penală în privința lui *Arsenii Ion Ștefan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 03 decembrie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti